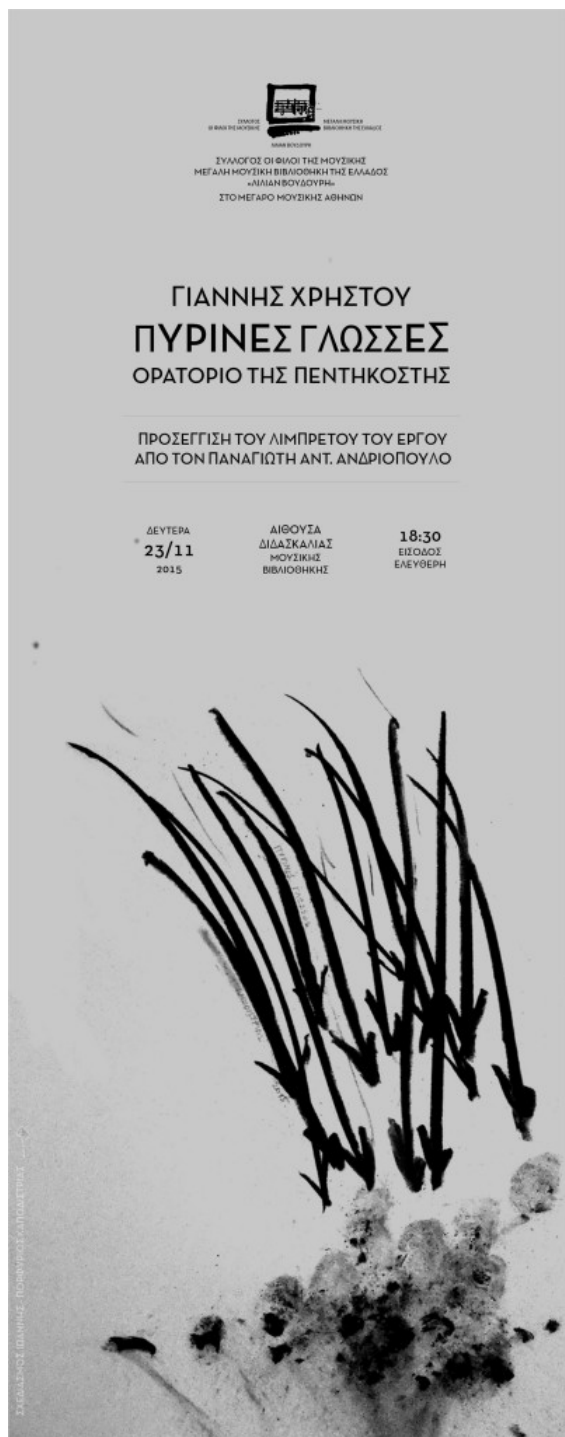

«Πύρινες γλώσσες» (Κατερίνα Χουζούρη)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Την Δευτέρα 23 Νοεμβρίου στις 18:30μ.μ., στην Αίθουσα Διδασκαλίας της Μεγάλης Μουσικής Βιβλιοθήκης «Αίλιαν Βουδούρη», του Συλλόγου «Οι Φίλοι της Μουσικής», στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, ο θεολόγος - μουσικός Παναγιώτης Ανδριόπουλος, θα πραγματοποιήσει διάλεξη με θέμα: Γιάννης Χρήστου «Πύρινες γλώσσες» - Ορατόριο της Πεντηκοστής. Προσέγγιση του λιμπρέτου του έργου.

Ο Γιάννης Χρήστου (8 Ιανουαρίου 1926 — 8 Ιανουαρίου 1970) είναι ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες συνθέτες του 20ού αιώνα, με γνώσεις φιλοσοφίας και θρησκευσιολογίας. Το έργο του και η ζωή του, χαρακτηρίζεται από έντονες φιλοσοφικές και μεταφυσικές ανησυχίες.

Η διάλεξη της Δευτέρας πραγματοποιείται με αφορμή τη συμπλήρωση 90 χρόνων από τη γέννηση του συνθέτη και 45 από τον θάνατό του.

Ο ομιλητής θα αναφερθεί ιδιαίτερα στο κείμενο που μελοποίησε ο Γιάννης Χρήστου στο έργο του «Πύρινες γλώσσες», όπου χρησιμοποιεί αποσπάσματα από τα Ευαγγέλια του Λουκά και του Ιωάννη, τους Ψαλμούς του Δαβίδ, τις Προφητείες του Ησαΐα, τα Εγκώμια της Μ. Παρασκευής, την Θεία Λειτουργία του Αγίου

Ιωάννου του Χρυσοστόμου και την υμνολογία της Πεντηκοστής.

Ο Γιάννης Χρήστου

«Ο Γιάννης Χρήστου συνέθεσε κυρίως μουσική για ορχήστρα, ενώ έχει γράψει και κάποια έργα σκηνικής μουσικής που παρουσιάστηκαν σε παραστάσεις αρχαίου δράματος. Στη μουσική του εμπλέκεται έντονα το μυστηριακό και θρησκευτικό στοιχείο, κάτι που φαίνεται και στο έργο «Πύρινες γλώσσες» για μεσόφωνο, τενόρο, βαρύτονο, χορωδία και ορχήστρα. Πρόκειται για μια σύνθεση του 1964, παραγγελία του Φεστιβάλ Μπαχ της Αγγλίας, η οποία είναι βασισμένη σε κείμενα του Ευαγγελίου καθώς και σε διάφορους ύμνους. Ιδιαίτερη εντύπωση προκαλεί ο χειρισμός των φωνών από τον συνθέτη, ενώ μπορεί κανείς να παρατηρήσει ότι η ορχήστρα έχει έναν υποστηρικτικό ρόλο με αρκετές κρατημένες νότες».[1]

Από την σχετική έρευνα προκύπτει η βαθιά γνώση του Γιάννη Χρήστου όχι μόνο της Βίβλου, αλλά και της λειτουργικής παράδοσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Στο κείμενο που μελοποίησε, τίποτα δεν είναι τυχαίο. Όλα είναι προσεκτικά και στοχαστικά επιλεγμένα και τοποθετημένα, ώστε να έλθει μετά η μουσική και να ντύσει την «θεολογία» του συνθέτη.

«Το μόνο που ξέρω είναι πως το έγραψα με ειλικρίνεια» ομολογούσε ο Γιάννης Χρήστου στη Γιολάντα Τερέντσιο, σε ραδιοφωνική συνέντευξη το 1964, λίγο μετά την παγκόσμια πρώτη εκτέλεση στην Οξφόρδη, στα πλαίσια του Αγγλικού Φεστιβάλ Μπαχ. *«Είναι η στιγμή που δύσκολα μπορεί κανείς να περιγράψει με λόγια, γιατί δεν χωρούνε λόγια, είναι η ώρα που ο άνθρωπος φωτίζεται με μια δύναμη που δεν είναι δική του».*

Κατερίνα Χουζούρη

[1] <http://melodisia.mmb.org.gr/GreekMusic/list.asp?c=234>